

XA RỒI NHỮNG *ước mơ*

4 NĂM ĐẠI HỌC KHÔNG PHẢI LÀ LÀ QUẢNG THỜI GIAN DÀI ĐỐI VỚI DỜI NGƯỜI, NHƯNG CŨNG KHÔNG PHẢI NGẮN. ĐÓ LÀ THỜI GIAN QUAN TRỌNG ĐỂ BẠN TỰ HỌC, TỰ LẤN VÀO CUỘC SỐNG ĐỂ TRANG BỊ CHO MÌNH KỸ NĂNG CẦN THIẾT KHI RA TRƯỜNG. 4 NĂM ẤY, CÓ SINH VIÊN BIẾN ƯỚC MƠ THÀNH SỰ THẬT VÀ CŨNG CÓ NHIỀU SINH VIÊN LẠI ĐỐT ĐI NHỮNG ƯỚC MƠ ĐỂ RỒI KHÔNG BIẾT ĐI VỀ ĐÂU...

Mơ ước thuở ban đầu

Cầm trong tay giấy báo trúng tuyển đại học, ai cũng hạnh phúc, tự hào, hãnh diện với bản thân, bạn bè, gia đình... Đỗ đại học là một cánh cửa mở ra không gian màu hồng để đi đến tương lai. H.Thuỷ (sinh viên năm cuối Trường ĐH Ngoại thương) nhớ lại: “Ngày mình có giấy báo nhập học, mọi người trong làng đều đến chúc mừng. Bố mẹ mình tự hào lắm! Ai cũng hy vọng mình sẽ học giỏi, có việc làm ổn định, ít ra cũng đỡ khổ hơn đời bố mẹ...”. Nhưng suốt mấy năm học đại học, Thuỷ phải thi lại tổng cộng 8 môn. Thuỷ không tham gia các hoạt động xã hội, không làm thêm. Thoáng chốc, 4 năm đại học trôi qua để lại trong lòng cô sinh viên giàu mơ ước thuở nào những ngậm ngùi: “Cũng tại vì lãng phí thời gian”...

Nhiều sinh viên biện minh cho việc lơ đãng học hành vì các môn học chán quá, nhiều lý thuyết ít thực hành. H.Hạnh (sinh viên Khoa Báo chí & Truyền thông, Trường ĐHKHXH&NV) lắc đầu ngán ngẫm: “Mình cảm tưởng trí tuệ hao mòn đi khi vào đại học. Nói thật mình thấy sai lầm khi thi vào ngành học này”. 4 năm đến giảng đường cũng là khoảng thời gian thiêu đốt ước mơ, hoài bão của cái thuở Hạnh tự hào bước vào giảng đường đại học. Ước

mơ trở thành một nhà báo, một người đứng về sự thật, về công lý có phải đã héo mòn? Liệu bạn có tìm ra được một cánh cửa mở tới tương lai tươi sáng nếu chán nản với hiện tại?

Phía trước là...

“Mình quyết định học thêm 2 năm cao học, bây giờ ra trường cũng chẳng biết làm gì!” – Hoàng Lan (cựu sinh viên Khoa Báo chí & Truyền thông, Trường ĐHKHXH&NV) chia sẻ. Lan chưa từng viết một bài báo nào trong suốt 4 năm học đại học, chưa biết nhiều về nghiệp vụ truyền hình, phát thanh... tức là cô hoàn toàn “rỗng” về kiến thức cũng như thực hành. Linh (sinh viên Trường ĐH Bách khoa) còn định hướng tương lai “kinh hoàng” hơn, bạn định sau này ra trường sẽ trở thành một... nhà báo. Linh chưa đọc bất kỳ một quyển sách nào về nghề báo nói gì đến học qua một lớp đào tạo về báo chí, truyền thông. Linh lý giải: “Thấy bạn bè thi vào Bách khoa, mình cũng làm hồ sơ. Học mà phải thi đi, thi lại rồi học lại, chẳng biết năm nào mới ra được trường. Chán quá, mình định bỏ học ngành khác”. Nhiều sinh viên hy vọng vào mối quan hệ của bố mẹ để có một việc làm ổn định, mặc dù xác định là làm trái nghề. Hồng (sinh viên Trường ĐH Luật) là một ví dụ. “Ở lại Hà Nội thì bấp

bệnh quá, về quê thì không có việc làm đúng nghề nhưng ít ra còn ổn định”. Là sinh viên năm cuối, Hồng không còn mơ mộng là một nữ luật sư tiếng tăm như những ngày còn học cấp III nữa. Bây giờ Hồng chỉ mong có việc làm, không thất nghiệp, không ăn bám bố mẹ, thế là đủ rồi.

Trước khi vào đại học, bạn nên ấp ủ cho mình một ước mơ, mơ

làm một giáo viên, một bác sĩ, nhà báo... Ước mơ đó không phải là sự viễn vông, xa vời, đó phải là ước mơ có sự nỗ lực của bạn. Đỗ đại học, ước mơ được gieo mầm. Nhưng nếu cứ chờ hạt tự mọc thành cây thì dễ bị nắng làm héo hắt, mưa làm cho vùi dập, bạn hãy chăm sóc cho nó lớn dần thêm. Bằng cách nào ư? Hãy sắp xếp thời gian học của bạn một

cách khoa học hơn, có thời gian tự học, giải trí, hoạt động xã hội... Đừng hấp thụ kiến thức một cách thụ động, hãy đọc sách, truy cập internet để trông ra thế giới rộng lớn... Nếu hỏi những sinh viên năm cuối cần gì, hẳn nhiều người sẽ trả lời: “Cần thời gian”. Vậy thì đang còn vàng – còn thời gian, bạn hãy đi đến với ước mơ của mình bạn nhé!

Thùy Linh

